

BRANKA ŽIGANTE ŽIVKOVIĆ*

Sudska praksa prekršajnih sudova

1. PREKRŠAJNI ZAKON (NN 107/07.), ČLANAK 158. STAVAK 8.

U pravu je ovlaštenu tužitelj, PU ... kada ističe da prekršajni sud nije u postupku iskoristio sve zakonske mogućnosti i proveo dostupne dokaze, te nepotpuno utvrdio činjenično stanje i donio oslobađajuću odluku protiv okrivljenika zbog nedostatka dokaza.

JŽ-2852/09

Prema stanju spisa predmeta utvrđeno je da je tijekom postupka ispitan samo okrivljenik koji je poricao prekršaj, a da je sud odustao od ispitivanja svjedoka s obrazloženjem da su mu nedostupni jer su strani državljani.

Odredbom članka 158. stavka 8. Prekršajnog zakona propisano je u kojim slučajevima i pod kojim uvjetima se zapisnici o ispitivanju okrivljenika i svjedoka koje je sačinila ovlaštena službena osoba tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, mogu smatrati dokazom.

Kako je ovlaštena tužitelj prije pokretanja prekršajnog postupka ispitan u svojstvu svjedoka više osoba sukladno s odredbama o ispitivanju propisanim Prekršajnim zakonom, to nije bilo zapreke da se takvi zapisnici koriste kao dokazi u postupku protiv okrivljenika.

2. ČLANAK 20. STAVAK 2. ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI (NN 137/09., 14/10., 44/10.-OBAVIJEST, 60/10.)

Okrivljenik koji je svoju suprugu izbacio iz kuće, zaključao vrata kuće i na taj način joj onemogućio pristup u kuću je svojim postupanjem ostvario biće djela iz citirane odredbe, jer je na taj način prouzročio osjećaj ugroženosti i uznemirenosti kod svoje supruge, a što je odredbom članka 4. stavka 1. alineje 3. propisano kao prekršaj.

* Branka Žigante Živković, dipl. iur., sutkinja Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske.

Članak 160. Prekršajnog zakona (NN 107/07.)

Opravdano žalitelj ističe da nije mogao biti proglašen krivim i kažnjen zbog prekršaja iz članka 22. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 137/09., 14/10., 44/10.-obavijest, 60/10.), jer u predmetnom slučaju nije protiv njega bio od strane ovlaštenog tužitelja podnijet optužni prijedlog.

JŽ-1651/11

Prvostupanjski sud je donio rješenje kojim je proglasio krivim okrivljenika zbog prekršaja iz članka 22. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, jer isti nije postupio prema primijenjenoj zaštitnoj mjeri obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu, koja mu je izrečena po presudi prvostupanjskog suda.

Pogrešno je prvostupanjski sud u konkretnom slučaju kao osnovu za svoju odluku uzeo presudu, bez da je u predmetnom slučaju bio podnijet optužni prijedlog protiv okrivljenika zbog citiranog prekršaja.

Odredbom članka 160. stavka 1. Prekršajnog zakona (NN 107/07.) propisano je: "prekršajni se postupak može voditi samo na temelju podnesenog optužnog prijedloga ovlaštenog tužitelja", pa sama činjenica da je okrivljenik u presudi kojom je proglašen krivim zbog prekršaja iz članka 20. stavka 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i po kojoj mu je kao sankcija bila primijenjena i zaštitna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu uz upozorenje suda u pogledu posljedica koje će okrivljenik snositi ukoliko ne postupi po primijenjenoj mjeri, ne daje ovlasti sudu da donosi odluku bez valjanog optužnog prijedloga.

3. ČLANAK 114. ZAKONA O STRANCIMA (NN 109/03., 79/07., 36/09.)

Činjenica koju okrivljenik kao žalitelj ističe, da nije mogao biti kažnjen zbog prekršaja iz članka 205. stavka 1. točke 1. Zakona o strancima s obrazloženjem da za postojanje tog prekršaja trebaju biti ispunjena dva elementa i to odobrenje o privremenom boravku i radu, nema zakonito utemeljenje i neosnovana je.

JŽ-3322/10

Donoseći presudu kojom je proglasio krivim okrivljenika zbog prekršaja iz članka 205. stavka 1. točke 1. Zakona o strancima jer je radio bez poslovne dozvole, prvostupanjski sud nije povrijedio materijalno pravo na štetu žalitelja.

Odredbom članka 114. stavka 1. Zakona o strancima propisano je da stranac može raditi u Republici Hrvatskoj na temelju radne ili poslovne dozvole. Samo odobrenje boravka nije odlučno za ostvarenje obilježja prekršaja, tijekom postupka je pravilno utvrđeno da okrivljenik nije imao ishoduenu ni jednu od dozvola potrebnih za rad u Republici Hrvatskoj.

Izuzetak od navedene obveze imanja radne ili poslovne dozvole propisan je odredbom članka 140. Zakona o strancima, i samo stranci koji ispunjavaju posebne uvjete mogu u Republici Hrvatskoj raditi ukoliko imaju samo privremeni boravak, npr. radi spajanja obitelji, azilanti i slična kategorija stranaca.

Pogrešno prvostupanjski sud smatra da činjenica da svjedoci imaju prebivalište u BiH, je dostatna za oslobađanje okrivljenika od odgovornosti, s obrazloženjem da se svjedoci ne mogu ispitati jer nisu dostupni sudu.

JŽ-2852/09

Međunarodnim Sporazumima potpisanim između Vlade Republike Hrvatske i Vlade BiH propisan je način i obujam pravne pomoći i u prekršajnim predmetima, slijedom čega je prvostupanjski sud trebao izvesti dostupne dokaze, a ne okrivljenika osloboditi od odgovornosti zbog nedostatka dokaza.

4. ČLANAK 43. PREKRŠAJNOG ZAKONA (NN 107/07.)

Donoseći presudu kojom je okrivljeniku proglašenom krivim zbog prekršaja iz članka 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (NN 5/90. pročišćeni tekst, 30/90., 47/90. i 29/94.) temeljem članka 41. Prekršajnog zakona primijenio o p o m e n u, prvostupanjski sud je povrijedio materijalno pravo u korist okrivljenika.

JŽ-1822/11

Člankom 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira propisano je da će se za prekršaj kazniti počinitelj novčanom kaznom u protuvrijednosti domaće valute od 50 do 200 DEM ili kaznom zatvora do 30 dana.

Člankom 41. Prekršajnog zakona propisane su mjere upozorenja kao vrsta sankcija.

Člankom 43. Prekršajnog zakona propisano je da se opomena kao prekršajnoppravna sankcija može primijeniti prema počinitelju prekršaja ukoliko je isti počinio prekršaj za koji je kao jedina kazna propisana novčana kazna do 5.000,00 kn, a što u konkretnom slučaju nije, jer odredba članka 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira propisuje novčane i zatvorske kazne.